

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 8. června 2017 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících Danuše Strejcové a Vojtěcha Soukupa, t a k t o:

Obžalování

1) M [REDACTED] F [REDACTED],

nar. [REDACTED], starosta města Oloví, trvale bytem [REDACTED],

2) R [REDACTED] J [REDACTED],

nar. [REDACTED], [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED]

3) V [REDACTED] Š [REDACTED],

nar. [REDACTED], podnikatel, trvale bytem [REDACTED]

se podle § 226 písm. a) trestního řádu zprošťují obžaloby pro skutek, že

1) M █████ F █████

v době od září 2011 do března 2012 v Oloví v souvislosti s přípravou výběrového řízení na zhotovitele veřejné zakázky „Revitalizace a zateplení sídliště Hory a náměstí Horní v Oloví“, jejímž zadavatelem byla Bytová organizace Oloví, příspěvková organizace, jako zastupitel a starosta uvedené obce

- prostřednictvím V █████ Š █████ požádal E █████ J █████, jednatele obchodní společnosti █████ s.r.o., aby mu tato obchodní společnost zaplatila 2.000.000,- Kč za to, že bude vybrána jako zhotovitel uvedeného díla,

- následně požádal E █████ J █████ sám, aby mu obchodní společnost █████ s.r.o., zaplatila 8.000.000,- Kč za to, že společně s R █████ J █████ zajistí, že bude vybrána jako zhotovitel uvedeného díla,

2) R █████ J █████

v době od září 2011 do března 2012 v Oloví v souvislosti s přípravou výběrového řízení na zhotovitele veřejné zakázky „Revitalizace a zateplení sídliště Hory a náměstí Horní v Oloví“ jako █████ zadavatele zakázky, kterým byla BYTOVÁ ORGANIZACE OLOVÍ, příspěvková organizace, požádal E █████ J █████, jednatele obchodní společnosti █████ s.r.o., aby mu tato obchodní společnost zaplatila 8.000.000,- Kč za to, že společně s M █████ F █████ zajistí, aby obchodní společnost █████ s.r.o., vyhrála výběrové řízení na zhotovitele uvedené veřejné zakázky,

3) V █████ Š █████

v době od září 2011 do března 2012 v Oloví v souvislosti s přípravou výběrového řízení na zhotovitele veřejné zakázky „Revitalizace a zateplení sídliště Hory a náměstí Horní v Oloví“ z podnětu M █████ F █████, zastupitele a starosty obce Oloví, požádal E █████ J █████, jednatele obchodní společnosti █████ s.r.o., aby tato obchodní společnost za to, že bude vybrána jako zhotovitel uvedeného díla, zaplatila M █████ F █████ 2.000.000,- Kč a dále zhotovila novou střechu na restauraci v obci Oloví, která byla v majetku obce Oloví a v nájmu V █████ Š █████,

č í m ž m ě l i s p á c h a t

obž. F █████

trestný čin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, 2, 4 písm. a), b) trestního zákoníku,

obž. J █████

trestný čin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, 2, 4 písm. a) trestního zákoníku.

obž. Š █████

trestný čin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, 2 trestního zákoníku a účastenství na trestném činu přijetí úplatku podle § 24 odst. 1 písm. c), § 331 odst. 1, 2 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku.

Odůvodnění

Krajský soud v Plzni v této věci již jednou rozhodl odsuzujícím rozsudkem ze dne 9. 2. 2015, č.j. 5 T 5/2014-1619. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 9. 2015, sp.zn. 1 To 45/2015 byl tento rozsudek zrušen a věc byla vrácena krajskému soudu k novému projednání a rozhodnutí. Vrchní soud se neztotožnil s hodnocením důkazní situace tak, jak jej učinil krajský soud. Zdůraznil, že za dané situace, kdy stojí obhajoba obžalovaných proti tvrzení svědků J. [redacted] a K. [redacted], je třeba, aby výpovědi takových svědků byly zcela přesvědčivé. To ale v dané věci není, proto vrchní soud uložil provést další důkazy, které by věrohodnost svědků buď posílily, nebo naopak vyvrátily. Kromě toho vrchní soud shledal jako nezákonný postup krajského soudu při provádění výslechu svědků J. [redacted] a K. [redacted] v hlavním líčení a přesto, že je sám obsáhle vyslechl ve veřejném zasedání, uložil krajskému soudu provést jejich výslech znovu.

Krajský soud v Plzni tedy doplnil dokazování podle pokynu Vrchního soudu v Praze. Nově provedené důkazy budou zmíněny níže. Vyslechl také opakovaně svědky J. [redacted] a K. [redacted].

Trestní stíhání v této věci bylo zahájeno nikoli na základě oznámení svědků J. [redacted] či K. [redacted], ale na základě operativních poznatků policie (viz zpráva čl. 1857 – 1858).

Všichni obžalovaní svou vinu od počátku řízení popírali.

Obžalovaný F. [redacted] popsal průběh výběrového řízení a popřel, že by si řekl komukoli v souvislosti s ním o úplatek. Podle jeho názoru se jedná ze strany svědka J. [redacted] o křivé obvinění, neboť zakázka byla pro firmu [redacted] existenční a nedlouho po tom skončila v konkurzu. V souvislosti s předmětnou stavební akcí nikdy nebylo uvažováno o dotaci, nebylo o ní ani žádáno. Schůzka se svědkem J. [redacted] byla pouze jedna, byl na ní přítomen další muž, kterého obžalovaný nedokázal identifikovat. Dále tam byla přítomna paní K. [redacted], tu si pamatuje dobře. J. [redacted] se choval jako blázen, chtěl zrušit výběrové řízení a vypsát nové.

Obžalovaný J. [redacted] vypověděl, že výběrové řízení na revitalizaci panelových domů připravoval ve spolupráci se starostou, vesměs vše připravovaly oslovené firmy. S panem J. [redacted] se setkal pouze jednou při krátkém jednání na úřadě. Působil na něj dojmem suveréna, přesvědčoval ho, že jeho firma je nejlepší a zvládne celou revitalizaci sama. I on uvedl, že bytová organizace nikdy neuvažovala o dotaci a také o ní nežádala. Potvrdil také, že předmětné schůzky se účastnila paní K. [redacted].

Obžalovaný Š. [redacted] vypověděl, že s obžalovanými F. [redacted] a J. [redacted] byli spolužáci, občas s nimi komunikuje. Se svědkem K. [redacted] přišel poprvé do styku, když mu jeho firma

dělala okna v dílně. Tehdy se mu zmínil, že se budou v Oloví zateplovat domy. Později informoval svědka K[] o tom, že proběhne revitalizace domů v Oloví. Dále jej kontaktoval s požadavkem na případné zajištění dotací pro své podnikatelské záměry. Měl pak schůzku se svědkem K[], byli přítomni i další osoby, paní K[] a nějaký člověk, inženýr, vyšší postavy. Schůzka se uskutečnila v restauraci [] v Oloví. Se svědkem K[] se potom ještě opakovaně sešel, s ostatními už ne. O společnosti [] mu není nic známo, zná pouze pana K[]. S obžalovaným F[] nikdy neabsolvoval schůzku ohledně revitalizace domů, ani takovou schůzku nikdy nesjednával. V souvislosti se zakázkou revitalizace nikdy nežádal po nikom úplatek, výhodu či protislužbu.

Zásadním důkazem v této věci z pohledu podané obžaloby byly výpovědi svědků J[] a K[]. Je třeba zdůraznit, že oba svědci byli vyslechnuti opakovaně. Jednak v přípravném řízení, jednak před vrchním soudem v Praze a opakovaně pak před Krajským soudem v Plzni.

Obžaloba se opírala o jejich výpovědi z přípravného řízení. Tak svědek J[] vypověděl, že v létě r. 2010 navštívil s P[] K[] pana Š[] z města []. Jmenovaný je požádal o zařízení dotačního titulu pro rekonstrukci a dostavbu haly pro jeho firmu. Následně ho Š[] informoval, že se chystá několik zakázek v obci Oloví a jedna z těch největších se týká revitalizace sídliště. Při další návštěvě u Š[], k němuž přijel s K[], jim Š[] sdělil, že je schopen ovlivnit zakázku revitalizaci sídliště a že za to požaduje 2.000.000,-- Kč, o které mu řekl starosta F[], on požaduje rekonstrukci fasády včetně rekonstrukce střechy, restaurace, kterou užívá. Náklady na zateplení fasády a rekonstrukci střechy by činily přibližně 1,6 milionu korun. E[] J[] začátkem března 2012 zatelefonoval starostovi F[], sjednal s ním schůzku v Oloví, zjistil od něj bližší údaje týkající se veřejné zakázky na revitalizaci domů. V březnu 2012 ho starosta F[] vyzval, aby ho navštívil v jeho kanceláři, a když ho navštívil na Obecním úřadu v Oloví, představil mu pana J[] jako [] bytového družstva. Ten mu vysvětlil, že panelové domy, které mají být rekonstruovány, nepatří městu, ale patří pod družstvo. Na otázku, jak chtějí ovlivnit výběrové řízení, když to proběhne na portálech veřejných zakázek, odpověděli, že to už mají taky vymyšleno. Dále uvedli, že společnost [], s. r. o. podá nabídku s cenou ve výši 40.000.000,-- Kč s tím, že veškeré vícepráce by si chtěli rozdělit ve svůj prospěch. E[] J[] jim sdělil, že vícepráce mohou činit 20% z vysoutěžené ceny a musí být řádně zaznamenány a odsouhlaseny stavbyvedoucím. Na to mu řekli, že všechno mají zajištěno, že mají svého stavbyvedoucího, se kterým jsou domluveni. Na dotaz J[], jak by chtěli vyplatit 8.000.000,-- Kč, představujících 20% z ceny 40.000.000,-- Kč, odpověděli, že jediné v hotovosti. Když takový postup odmítl, řekli mu, že je to jeho chyba, že ostatní firmy, které se zúčastnily výběrového řízení, po tom skočí a že už to mají předjednané. O obsahu jednání, které měl s F[] a J[], pak informoval E[] J[] K[]. Následně se dozvěděl, že vítězem soutěže o zhotovitele zakázky se stala obchodní společnost ŠU-STR, s.r.o..

Svědka K[] pak vypověděl, že byl od r. 2007 zaměstnán v [], s. r. o. V roce 2009 ho kontaktoval V[] Š[] a požádal ho o pomoc s dotacemi na výstavbu haly. V lednu nebo v únoru 2011 se za účasti pana J[] sešel se Š[] ve Š[] restauraci v Oloví. Š[] jim řekl, že město Oloví získalo dotaci na zakázku a je v jeho možnostech tuto zakázku „protlačit“, neboť je dobrým známým starosty F[] a dotázal se jich, zda mají o zakázku zájem. Řekl jim, že za jeho pomoc a pomoc pana F[] při protlačení zakázky požaduje finanční hotovost 2.000.000,-- Kč a Š[]

rekonstrukci jeho restaurace. V roce 2012 na jaře sdělil telefonicky P. K. Š., že by se chtěl sejít s J. a seznámit ho se starostou města Oloví F. J. na tuto schůzku odjel a pak P. K. sdělil, že na schůzce byl i pan J., který je [redacted] družstva Oloví, po J. chtěli finanční hotovost, ale neví, v jaké výši tato finanční hotovost byla.

V této fázi řízení se výpovědi svědků jeví jako jednoznačné.

V řízení před oběma soudy se však posouzení jejich výpovědí ukázalo jako komplikovanější, a to z několika důvodů.

Již v hlavním líčení dne 12. 1. 2015 svědek J. při spontánní výpovědi podrobně zmiňoval okolnosti seznámení s obžalovaným Š. a proces domlouvání schůzek s ním, nicméně tuto spontánní výpověď ukončil ještě před zásadním okamžikem skutkového děje, tedy vůbec se nezmínil ani o požadavku úplatku vzneseném obžalovaným Š., ani obžalovanými J. a F., přestože o schůzce s nimi krátce vypovídal. Uvedl však pouze, že projednali podmínky výběrového řízení. Na druhé straně po přečtení jeho výpovědi z přípravného řízení podle § 211 odst. 3 písm.a) trestního řádu ji potvrdil jako pravdivou.

Ani u Vrchního soudu v Praze při veřejném zasedání nehovořil spontánně o žádném úplatku, zmínil se o nich až na dotazy soudu. Vůbec nemluvil o požadavku na 2 miliony, o kterém ho měl informovat obžalovaný Š. Odůvodnil to tím, že si na to nevzpomněl. Tuto informaci vypustil z hlavy a při jednání s obžalovanými F. a J. si na to nevzpomněl.

Konečně v hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni dne 19. 4. 2017 po výzvě, aby se k věci vyjádřil, pouze uvedl, že nemá co dodat, vypovídal opakovaně v minulosti. Poté již byl jeho výslech veden formou dotazů. Ohledně případných úplatků uvedl, že mu obžalovaný Š. sdělil, že je schopen za nějakou úplatu domluvit zakázku, která by byla ušita přímo na jejich firmu. Poté svědek mluvil o schůzce s obžalovanými F. a J. a požadavku na úplatek se zmínil pouze obecně. Setrval na tom, že na této schůzce kromě něj nebyl nikdo jiný z jejich firmy a také na tom, že se od počátku mluvilo zajištění zakázky formou dotace. Od schůzky s obžalovanými nic neočekával, poslal ho tam obžalovaný Š. Chtěl zjistit okolnosti ohledně připravovaných zakázek. Svědek opakovaně uvedl, že celou situaci považoval za nesmyslnou a vůbec se tím nezabýval, úplatek poskytnout nechtěl.

Ani svědek K. v hlavním líčení dne 12. 1. 2015 nevypovídal spontánně o požadavku na úplatek, byť podle výpovědi z přípravného řízení měl být takovému jednání přítomen.

O úplatku se nezmínil spontánně ani před Vrchním soudem v Praze. Zde vypovídal velmi neochotně, povrchně, ač věděl, co je předmětem jeho výslechu. Zatímco v přípravném řízení mluvil o penězích pro obžalovaného Š., u vrchního soudu v Praze toto vůbec nezmínil.

V hlavním líčení dne 19. 4. 2017 opět po vyzvání, aby uvedl, co o věci ví, pouze krátce uvedl, že pouze zprostředkoval schůzku mezi obžalovaným F. a svědkem K. a dále spontánně nevypovídal, jeho výslech pokračoval formou dotazů. Při odpovědích jen okrajově zmínil, že na jednáních u obžalovaného Š. se mluvilo o penězích

pro pana starostu. V předmětné době byla podle svědka [REDAKCE] v dobré kondici, zakázka v Oloví měla být jedna z větších. J. [REDAKCE] se na schůzkách se Š. [REDAKCE] dozvěděl, že starosta mu chce něco nabídnout, způsob, jak by se jejich firma mohla dostat k zakázce. Svědek neví, zda již v době, kdy J. [REDAKCE] šel na schůzku se starostou, měl informace o tom, že starosta chce nějaké peníze.

Pokud tedy soud hodnotí genezi výpovědí svědků, pak nelze, než mít o úplné pravdivosti vážné pochybnosti. Je především málo pochopitelné, proč se svědci při spontánních výpovědích, ale i při odpovědích na dotazy před soudy obou stupňů v zásadě vyhýbají konkrétním vyjádřením ohledně úplatků, zejména když v přípravném řízení byli v tomto směru velmi konkrétní. Jen těžko lze přijmout vysvětlení, že od události uplynula dlouhá doba nebo že to svědci „pustili z hlavy“. Zcela jistě se jednalo o mimořádnou událost, které by měla být v paměti svědků uchována do nejmenších podrobností (to platí zejména u svědka J. [REDAKCE]).

I další vyjádření svědků vzbuzují pochybnosti. Především zůstala nezodpovězena otázka, proč svědek J. [REDAKCE] vůbec chodil na schůzku s obžalovanými F. [REDAKCE] a J. [REDAKCE], když mohl očekávat, že bude požádán o úplatek (předtím o tom měl být zpraven obžalovaným Š. [REDAKCE]), který ovšem podle svých slov kategoricky odmítal poskytnout. Na předmětné schůzce se ani nezmínil o požadavku na částku 2 milionů korun, přitom podle jeho slov měl být požádán o čtyřikrát větší úplatek.

V rozporu s tvrzením svědka J. [REDAKCE] ohledně jeho postoje k požadovaným úplatkům je výpověď svědka K. [REDAKCE], který jednak tvrdil, že J. [REDAKCE] se na schůzce s obžalovaným Š. [REDAKCE] ptal, jak si představuje výplatu oněch 2 milionů, jednak uvedl, že otázku možného poskytnutí úplatku se svědkem J. [REDAKCE] probírali. To ovšem svědek J. [REDAKCE] kategoricky popřel, a to i v rámci jakési krátké konfrontace se svědkem K. [REDAKCE] při veřejném zasedání u Vrchního soudu v Praze.

Svědci se liší i v otázce dopadu neúspěšného výběrového řízení na další existenci firmy [REDAKCE]. Na její majetek byl dne 14. 6. 2013 prohlášen konkurz (viz čl. 1773). Zatímco svědek J. [REDAKCE] nespojuje konkurz s neúspěšným výběrovým řízením, svědek K. [REDAKCE] uvedl již v přípravném řízení, že zakázka pro ně byla velmi důležitá, neboť firma nebyla v dobré kondici, proto také činili nabídku na hranici nákladů. Tuto skutečnost je třeba vzít v úvahu při hledání možného motivu krivého obvinění vůči obžalovaným a nelze od ní zcela odhlédnout.

Soud pak zjistil další nesrovnalosti ve výpovědích svědků. Svědek J. [REDAKCE] opakovaně tvrdil, že zakázka měla být částečně kryta z dotací a on měl figurovat mimo jiné jako poradce v této záležitosti. Ze zprávy Bytové organizace Oloví ze dne 26. 1. 2016 (čl. 1787) však vyplývá, že v souvislosti s předmětnou akcí nebylo uvažováno o dotaci a ani o ní nebylo žádáno.

Další pochybnosti přetrvávají ohledně schůzky u obžalovaného F. [REDAKCE], resp. ohledně osob, které se jí zúčastnily. Svědek J. [REDAKCE] opakovaně popřel, že by se jí zúčastnil kromě něj někdo další. Obžalovaní F. [REDAKCE] a J. [REDAKCE] však uvedli, že mu byla přítomna i svědkyně K. [REDAKCE] a další neztotožněný muž. Svědkyně K. [REDAKCE] rovněž popřela, že by se této schůzky zúčastnila. Naopak nově vyslechnuté svědkyně K. [REDAKCE] a D. [REDAKCE] potvrdily účast svědkyně K. [REDAKCE] a dalšího muže. Za zmínku stojí vyjádření svědkyně K. [REDAKCE], které

ztotožnila svědkyni K [REDACTED] podle nosu. Soud svědkyni K [REDACTED] osobně vyslýchal a nutno konstatovat, že se jedná o výraznější markant jejího obličeje. Vyvstává otázka, zda svědkyně K [REDACTED] a D [REDACTED] nemohly vypovídat účelově ve prospěch obžalovaného F [REDACTED], když byly jeho blízké spolupracovnice. Stejně tak ovšem lze přistoupit k výpovědi svědkyně K [REDACTED], která je partnerkou svědka J [REDACTED]. V každém případě přetrvávají výrazné a zjevně neodstranitelné pochybnosti o účastnících schůzky. Je však jasné, že pokud by u tohoto jednání měly být přítomny další dvě osoby, pak je velmi málo uvěřitelné, že by si obžalovaní řekli o úplatek.

Pochybnosti vzbuzuje i způsob, jakým měl být úplatek vyplacen a nakonec i stanovení jeho výše. Svědek J [REDACTED] opakovaně uvedl, že se mělo jednat o úhradu víceprací, která by následně byla vrácena v hotovosti obžalovaným. Z toho je jasné, že výše úplatku měla být stanovena dopředu. To znamená, že by musela být dopředu deklarována potřeba víceprací a s ohledem na to i stanoven rozpočet. Pak by ovšem tyto vícepráce musely být skutečně provedeny (pokud neuvažujeme o falšování stavebního deníku a dalších dokumentů). To by znamenalo pro společnost [REDACTED] zákonitě vyšší náklady na zakázku. Za situace, kdy by vyplacené peníze vrátila zpět na úplatcích, byla by pro ni celá zakázka prodělečná a nebyl by důvod usilovat o její získání. Je jasné, že takovýmto způsobem nebylo možné získat úplatek a toho by si nepochybně museli být vědomi i obžalovaní. Svědek J [REDACTED] však vždy mluvil právě a pouze o tomto způsobu.

Z provedených důkazů v podstatě nevyplývá, že by si obžalovaní výslovně řekli o úplatek ve výši 8 milionů korun. Podle svědka J [REDACTED] to byl on, kdo vytvořil jakousi rovnici, ze které vyšla výše úplatku, a obžalovaní ji pouze mlčky odkývali.

Soud je povinen postupovat tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí - § 2 odst. 5 tr. ř. Důkazy přitom hodnotí dle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu - § 2 odst. 6 tr. ř. Ono uvážení musí přitom vycházet i ze všestranného, hlubokého a logického zhodnocení důkazů a jejich vzájemných souvislostí, s přihlédnutím ke všem okolnostem případu, přičemž nejsou stanovena žádná pravidla, pokud jde o míru potřebných důkazů nebo o váhu, důkazní sílu, jednotlivých důkazů. Přitom zproštění z důvodu, že nebylo prokázáno, že se stíhaný skutek stal (§ 226 písm. a) tr. ř.) se uplatní, pokud po provedení reálně dosažitelných důkazů a jejich zhodnocení nemůže soud spolehlivě, bez důvodných pochybností, dospět k závěru, že se tento skutek stal.

V daném případě nutno konstatovat, že i přes obsáhlé dokazování (ještě doplněné na základě odvolacího soudu) se nepodařilo bez důvodných pochybností prokázat, že se předmětný skutek stal. Znovu je třeba připomenout, že otázka existence skutku a případné viny obžalovaných stojí pouze na výpovědích svědků J [REDACTED] a K [REDACTED] a z toho důvodu je třeba na jejich absolutní věrohodnost klást vysoké nároky. Soud neměl k dispozici další přímé či nepřímé důkazy o tom, že by obžalovaní požadovali úplatek v souvislosti se stavební akcí. Proto smyslem dalšího dokazování bylo ověřit věrohodnost výpovědí obou svědků. Soud ovšem dospěl k závěru, že jejich věrohodnost ve vztahu k předmětnému skutku není taková, aby o jejich výpovědi bylo možno spolehlivě opřít výrok odsuzujícího rozsudku. Výše soud podrobně rozebral, proč k takovému závěru dospěl.

Jednou ze základních zásad trestního řízení je „výklad pochybností ve prospěch obžalovaných“. Z tohoto důvodu byli obžalovaní zproštěni obžaloby, když se nepodařilo bez

vážných a přetrvávajících pochybností prokázat, že by se žalovaný skutek vůbec stal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Plzni dne 8. června 2017

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni

Za správnost vyhotovení:
Bc. Jiřina Šandorová